

πεθερός

πεθερός, ο, θηλ. **πεθερά, η** (βλ. λ.), ουσ. [<μσν. πεθερός <πενθερός], ο πεθερός. Υποκορ. **πεθερούλης, ο**.

- *αν θέλ' η νύφη κι ο γαμπρός, τύφλα να 'χει ο πεθερός*, βλ. φρ. *σαν θέλ' η νύφη κι ο γαμπρός, τύφλα να 'χει ο πεθερός*.

- *σαν θέλ' η νύφη κι ο γαμπρός, τύφλα να 'χει ο πεθερός*, έκφραση που δηλώνει πως, όταν οι άμεσοι ενδιαφερόμενοι είναι αποφασισμένοι να κάνουν κάτι, κανείς και τίποτα δεν μπορεί να τους εμποδίσει όσο και αν σχετίζονται με την υπόθεσή τους.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας